

Tweede Zondag van de vasten 1 maart 2026
GA LANGS NIEUWE PADEN

Welkom: Chris

Durven wij loskomen van wat vanzelfsprekend lijkt,
van zekerheden die ons vasthouden om ruimte te maken voor iets nieuws.

Abraham geeft gehoor aan de stem van de Ene
die hem wegroept uit zijn land, zijn stam, zijn familie.
Hij neemt deze beslissing niet om zichzelf te redden,
maar om tot zegen te zijn voor alle volken.

Jezus nodigt drie leerlingen uit om macht en aanzien los te laten
ook al gaat het doorheen lijden en weerstand.

In Haïti zien we hoe mensen zich losmaken van wanhoop.
De beweging GAFE strijdt tegen ontbossing en geweld,
en opent perspectief op een ecologische en sociale transitie.

Welkom in de naam van de Vader, de Moeder de Zoon en de
Heilige Geest.

Intredelied: Hier wordt het land gezocht

Hier wordt het land gezocht waar wij gelijken zijn.
Niemand apart en geen kleuren die minder zijn.
Niemand apart en geen kleuren die minder zijn.

Hier wordt de tijd verhaast dat wij elkaar verstaan.
Handen die wenken en ogen die opengaan.
Handen die wenken en ogen die opengaan.

Hier wordt de Stem gehoord die nog niet klinken mag:
mensen die hopen op ooit hun bevrijdingsdag.
Mensen die hopen op ooit hun bevrijdingsdag.

Symbolmoment: lector

We vinden het jammer dat vastgeroeste ideeën
vaak een betere toekomst blokkeren.
We maken een vuist en komen in actie.
We nemen de toekomst in handen.
In deze viering horen we hoe Abraham en Jezus loskomen van zekerheden en in
actie komen.
We plaveien een pad richting Pasen, nieuw leven.
Stapstenen die ons op weg zetten zijn:
actie en toekomst.

Openingsgebed: Chris

Zie ons hier, wij,
die zoals Abraham geroepen zijn om
weg te trekken uit alles wat ons in de greep houdt
en een toekomst tegemoet gaan van vrede en gerechtigheid.
Het is op uw Woord, God van leven,
dat wij het wagen om de lange weg te gaan,
om met vallen en opstaan,
lijden en tegenkanting te verdragen.
Ga voor ons uit, begeleid ons,
zodat ook wij tot zegen worden
voor de wereld rondom ons.
Dat het gebeuren mag.

Lied: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (2x)

Lezingen:

Gen. 12, 1-4a – Abraham trekt naar het land dat God hem zal doen zien.
De HEER zei tegen Abram: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen. Een bron van zegen zal je zijn. Wie jou bespoot, zal ik vervloeken. Gezegend te worden als jij.' Abram ging uit Charan weg, zoals de HEER hem had opgedragen. Hij was toen vijftien jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en Lot, de zoon van zijn broer, en ook alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen, trok Abram het land door tot aan de eik van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. Maar de HEER verscheen aan Abram en zei: 'Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.' Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de HEER, die aan hem verschenen was. Daarvandaan trok hij naar het bergland dat oostelijk van Betel ligt, en ergens ten oosten van Betel en ten westen van Ai sloeg hij zijn tent op. Hij bouwde er een altaar voor de HEER en riep er zijn naam aan. Steeds verder reisde Abram, in de richting van de Negev. Eens brak er in het land hongersnood uit. Abram trok naar Egypte om daar tijdelijk te gaan wonen, want de hongersnood was zeer zwaar.

Lied: Door de wereld gaat een woord (ZJ 720)

Refrein:

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist' - ren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
Naar het nieuw Jeruzalem.

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
Breek uw tent op, ga op reis
naar het land dat ik u wijs.

Door de wereld klinkt een lied tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang
richten pelgrims hun gezang.

Velen die de moed begaf, blijven staan of dwalen af,
Hunk'rend naar hun oude land.
Reisgenoten, grijp hun hand.

Lezing: Mt. 17, 1-9 – Op de bergtop brengt Jezus zijn leerlingen tot inzicht in de weg die zij moeten gaan.

Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze alleen waren. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als het licht. Plotseling verschenen aan hen Mozes en Elia, die met Jezus in gesprek waren. Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als U wilt zal ik hier drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.' Hij was nog niet uitgesproken of een stralende wolk overdekte hen, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind Ik vreugde. Luister naar Hem!' Toen de leerlingen dit hoorden, werden ze overvallen door een hevige angst en wierpen ze zich ter aarde. Jezus kwam dichterbij, raakte hen aan en zei: 'Sta op, wees niet bang.' Ze keken op en zagen niemand meer, Jezus was alleen.

Toen ze de berg afdaalden, gebod Jezus hun: 'Praat met niemand over wat jullie hebben gezien voordat de Mensenzoon uit de dood is opgewekt.'

Duiding: Chris

Meer dan een jaar geleden moest ik verhuizen van het huis waar ik 40 jaar gewoond heb, waar mijn 4 kinderen opgroeiden en waar ook de kleinkinderen een thuis vonden. Ik moest mijn vertrouwde omgeving achterlaten, burens, vrienden, de tuin waarin ik zo graag in vertoefde, de lindenboom geplant bij het doopsel van de jongste, de vogeltjes,...

Ik kan me een beetje inbeelden wat het is om 'ergens', om van een vertrouwde plek weg te gaan.

Onlangs zat ik op een woensdagmiddag op een overvolle bus in Leuven richting huis. Ik kon gelukkig nog een plaatsje bemachtigen. De jongelui stonden dicht opeen en hadden het moeilijk om door te schuiven naar achteren op vraag van de bestuurder. Waarop de dame naast mij op de bank haar commentaar kwijt wou: 't zijn allemaal vreemdelingen.' Waarop ik toch durfde te antwoorden: 'Ja, mevrouw, die zijn er ook', meer niet, want ik had geen zin in een discussie met zoveel toehoorders.

Madame naast mij zei ook dat er teveel waren, ect ... jullie hebben dit wellicht ook al meerdere keren gehoord.

Als vluchtelingen en asielzoekers zich willen herkennen in die rondtrekkende Abraham, die Gods stem heeft gehoord, dan zijn ze bij ons precies aan het verkeerde adres?

Waarover gaat het in de eerste lezing?

'Trek weg uit je land, je stam, je familie ...' heeft voor Abraham weinig avonturiersgehalte. Wars van de traditie om de eigen clan in stand te houden, moet hij zijn zekerheden opgeven.

God zal Abraham zegenen zodat hij op zijn beurt zegen zal zijn, zelfs voor heel de mensheid. Op die manier is 'uitverkoren zijn' geen privilege, maar een opdracht om de wereld menselijker te maken.

'Beloofde land' is niet letterlijk een 'land', maar een nieuwe toekomst waar mensen tot hun recht komen'

Voor Haïti, veelvuldig geplaagd door natuurgeweld en politieke instabiliteit, is het 'zich losmaken van wanhoop'. GAFE, partner van Broederlijk Delen, ijvert voor ecologische en sociale transitie o.a. door via juridische weg de ontbossing een halt toe te roepen.

De medewerkers van GAFE en zoveel andere organisaties kunnen we – met de illustere Braziliaanse bisschop Helder Camara – 'Abrahamitische minderheden' noemen: zij banen nieuwe wegen naar een betere toekomst, 'een beloofde land'.

Ook vandaag zijn veranderingsprocessen riskant moeizaam. Maar hoognodig. Voor een leefbare toekomst. Broederlijk Delen vraagt nú actie.

De evangeliëlezing (Mt. 17) komt vlak na de eerste lijdensvoorspelling. Jezus trekt zich terug op een berg en neemt drie leerlingen én hun machtshonger mee. In de stilte weet Jezus zich verbonden met Mozes en Elia, en komt tot inzicht: Hij 'verandert van gedaante, zijn gelaat straalt', een licht dat een nieuw perspectief geeft en noopt tot loslaten van macht en aanzien. Daarom moet Hij terug naar de vlakke, de tegenstand tegemoet. Die keuze maakt Jezus, ook al beseft Hij dat die weg doorheen lijden en dood loopt. Deze ervaring zal door de leerlingen pas ten volle begrepen worden na de verrijzenis.

Luisterlied: Petrus Protestantse kerk mail 21 februari 2026

Lied 542: God roept de mens om op weg te gaan

God roept de mens op weg te gaan,
zijn leven is een reis:

'Verlaat wat gij bezit en ga
naar 't land dat Ik u wijs.'

Het volk van God was veertig jaar
– een mensenleven lang –
op weg naar het beloofde land,
het land van Kanaän.

Heer, geef ons moed en doe ons gaan
uw weg door de woestijn
en laat uw Zoon een laaiend vuur,
een nieuwe Mozes zijn.

Eer aan de Vader en de Zoon
en aan de heilige Geest,
God, die al voor de eerste mens
belofte zijt geweest.

Tekst: Henk Jongerius

Geloofsbelijdenis

Wij geloven in God, die we Vader mogen noemen,
die de aarde en ons leven geschapen heeft.
Wij geloven dat hij ieder van ons roept
om in ons leven een eigen weg te gaan
een zwerftocht die onszelf én anderen gelukkig maakt.

Wij geloven in Jezus Christus, Zijn Zoon.
Hij toonde ons hoe wij vastgebakken zekerheden moeten achterlaten.
Wij geloven dat Hij die weg helemaal ten einde is gegaan,
tot in de dood en dat Hij daarom is blijven leven.

Wij geloven in de Heilige Geest,
die ons komt bevrijden en ons aanspoort om op zoek te gaan,
opdat mensen steeds in vrede met elkaar zouden leven.
Wij geloven dat die Geest mensen in verscheidenheid samenbrengt
en enthousiast maakt om samen te dromen,
om samen te biddend en te zingend voort te gaan
op ongebaande wegen.

Voorbeden: lector

Acclamatie: Keer ons om naar u toe, keer ons toe naar elkaar.

Voor onze samenleving.
Dat figuren als Abraham inspireren
om los te komen van vanzelfsprekendheden.
Dat er voortrekkers zijn richting 'een beloofde land':
een betere toekomst op basis van
gerechtigheid voor allen.

Voor onze lokale gemeenschap.
Dat we ons niet laten opsluiten in het vertrouwde.
Dat we uit onze comfortzone durven komen
en stappen zetten op de nieuwe paden
die God met ons wil bewandelen.

Voor de medewerkers van GAFE, partnerorganisatie
van Broederlijk Delen in Haïti,
één van de landen met de meeste armoede.
Dat zij volhouden om mensen te verenigen
en samen in het verweer gaan tegen geweld en ontbossing.
Dat onze solidariteit hen helpt verder actie te voeren

voor betere levensomstandigheden.

Chris:

God, wij willen U niet vragen om te doen wat mensen zelf moeten doen, maar uw inspiratie kan ons sterk maken om samen aan verandering te werken. Amen.

Lied bij het aanbrengen van brood en wijn: Geproefd, geleefd, herkend,

Geen ander brood dan wat door onze handen gaat
geen ander woord dan wat aan mensen adem geeft.
Uw liefde wil geproefd, geleefd, herkend worden.
Zo'n God zijt Gij, onnoembare geliefde.

Geen ander licht dan dat in onze ziel gelegd
Geen and're kracht dan zout van deze aarde zijn
Uw liefde wil geproefd, geleefd, herkend worden.
Zo'n God zijt Gij, een levende nabije.

Geen and're weg dan die door Jezus werd gegaan
Geen ander vuur dan aangeblazen door zijn Geest.
Uw liefde wil geproefd, geleefd, herkend worden.
Zo'n God zijt Gij, Gij eeuwige getrouwe.

Tafelgebed: samen maken we toekomst: Chris

De wereld staat onder spanning,
het klimaat tast de schepping aan,
oorlogen verscheuren volkeren,
polarisatie drijft ons uiteen.
Mensen voelen zich machteloos,
de wanhoop aan onze lippen.

Christen en moslim gaan samen
de weg van inkeer en ommekeer,
delen hetzelfde verlangen
naar bevrijding en nieuw leven.
Zo kom Jij, Ene, ons nabij,
onze grenzen overstijgend.

Wij mogen erop vertrouwen
dat Jij, Ene, ons nabij blijft
ook als wij hieraan twijfelen
bij het ontmenselijkt leven.
Jij hoort immers onze oerschreeuw,
ons verlangen naar bevrijding.

Jij beantwoordt onze twijfel
met de Thora, woord van leven.

Niet in macht ben Jij te vinden
maar in de stille trouw van hen
die weigeren weg te kijken,
die blijven opstaan tot leven.

Al is het de vierde dag,
de dag na de opstanding,
en lijkt herstel onmogelijk:
het is nooit te laat voor actie.
Wij werken obstakels weg.
Jezus roept ons tot leven.

Judas' verraad is nooit ver weg
maar Jezus blijft het visioen trouw:
Hij geeft zichzelf in brood en wijn.
Zo groeit een tegenbeweging,
een standvastige gemeenschap,
die weigert uiteen te vallen.

Blijven wij uit angst vasthouden
aan al onze zekerheden
of kijken wij met Jouw ogen:
zien wij de vluchteling als mens,
de aarde niet als grondstof maar
als ons gemeenschappelijk huis?

De derde dag gaf Jij aan ons
tien richtinggevende woorden.
In Jezus werd Jouw Woord mens,
opgestaan op de derde dag,
het leven sterker dan de dood.
Met één mens op vier kunnen wij
hier en nu opstaan tot leven.

Jef Wauters

Onze Vader

Communie: Chris

En we bidden
in onzekerheid en onmacht – hoe te gaan in deze wereld
In hoop – gevestigd op een stem die richting geeft en verenigt
en in herinnering – van wat ons al eens is aangezegd en voorgedaan
Doe als ik, zou hij hebben gezegd,
om voor altijd verbonden te zijn.

Muziek tijdens de communie

Jos speelt op het orgel.

Bezinning na de communie: lector

Plek van stilte
Als twijfel en angst
ons leven aanvreten,
en de moed ontbreekt om door te gaan,
toon ons dan de weg naar de berg:
die plek van stilte
om even met U alleen te zijn,
om kwaad en zorgen af te geven
aan U, die onze Drager bent.
Zet ons dan op het spoor
van Mozes, Elia en Jezus,
die ook hun angst en twijfel hebben gekend,
en toch hun keuze trouw gebleven zijn
en zo dragers zijn geworden van uw Licht.

Leer ons
ons spiegelen aan hen,
die zo dicht met U verbonden waren,
zo intens vanuit U leefden,
dat zij uw licht, uw Naam uitstraalden,
en alles in hen sprak van
'ik zal er zijn voor u'.
Doe ons weten dat U in hen te vinden bent,
in ons te zien zult zijn
als wij verder gaan op hun weg.
Geef ons nu en dan, en soms heel even,
zo' n moment van licht
in uw stilte,
in het weten dat wij door U bemind zijn,
en toon ons de weg naar de vlakke,
naar het dagelijkse leven
om met uw kracht
uw weg verder te gaan.

Carlos Desoete, bij Mt. 17, 1-9 – uit: In zijn Naam

Slotgebed: Chris

Al mogen we een topmoment wel even koesteren,
een tent opzetten om dat goed gevoel te willen vasthouden,
is een dwaas idee.
God van Leven,
we moeten het stellen met uw
stem uit een wolk.
Maar die leidt ons naar de vlakke, Jezus achterna.
De uitdaging van deze tijd,
de schreeuw van zoveel slachtoffers
mogen we niet naast ons neerleggen.
Gij zelf spreekt er U in uit.
Geef ons de kracht om in actie te komen.

Zending en zegen: Chris

Opnieuw beginnen, het was een opgave voor
Abraham en voor Jezus' leerlingen.
Die oproep blijft ook vandaag gelden.
Weggaan en herbeginnen,
vragen overtuiging en kracht.
Dat wensen we elkaar toe.

Moge onze God, de Ene,
ons daartoe bemoedigen met zijn zegen.
Moge zijn belofte voor ons oplichten
en ons op weg zetten naar een nieuw land.
+ In de naam van de Vader, de Moeder, de Zoon en de Heilige Geest.

Slotlied

Wij gaan weer verder, vol van hoop
op ongebaande wegen
met onze droom op hinderloop
de meeste feiten tegen.

De onrust houdt ons op de been
en doet ons verder reizen,
een stem die klinkt door alles heen
een God niet weg te prijzen.

Zijn woord houdt aan in ons gemis
dat alles kan verkeren,
dat vrede hier bestaanbaar is
en onrecht om te keren

Hij doet ons kiezen voor de mens
bedreigd, verarmd, vergeten.
Hij voert ons naar de laatste grens
om van elkaar te weten.

Sjaloom, geluk op deze reis.
Het duurt misschien nog eeuwen
maar twijfel niet meer aan de wijs:
'het lam huist bij de leeuwen! '